

en Lettelse i de Skatter, de nu maa svare. Det vil sige, at hele Gaardmandsstanden med Undtagelse af ganske enkelte, hele Embedsstanden med Undtagelse af de allerhøjeste Spidser, næsten alle Borgere i Byerne med Undtagelse af enkelte Matadorer skulde have Lettelse i Beskatningen. Under de Forhold, hvorunder vi leve, og saaledes som de finansielle Forhold ere, synes dette Forslag mig ganske besynderligt, men jeg skal ikke karakterisere det nærmere. Det var jo meget rart, om vi kunde komme til at give Skattelettelser over en lav Sko omtrent til hele Gaardmandsstanden, Embedsstanden o. s. v. som jeg nævnde før, og nedad til de laveste Skatteydere, men det tror jeg er en ret urimelig Tanke at nære i dette Øjeblik. — Højre har derimod en anden Opfattelse med Hensyn til de Veje, ad hvilke vi bør skaffe de fornødne Beløb. Det ønsker Beløbet skaffet væsentligt gennem en Forhøjelse af den indirekte Beskatning. Men begge disse Forslag have nu en væsentlig Fejl — de have ogsaa andre Mangler, men dette er den væsentlige Fejl —, og den synes mig at være afgørende i den Situation, vi nu ere stede i, nemlig, at de ere ganske uigennemførlige. Der skal paa een Gang tilvejebringes saa store forøgede Indtægter, som der her er Tale om — der foreslaas ca. 11 Mill. Kr. paa de 4 foreliggende Skattelove —, og jeg tør ikke udtale nogen Mening om, at dette Beløb er for stort. Jeg tror, at den højtærede Finansminister, der jo er særlig i Stand til at kunne skønne over, hvilke Beløb der ere fornødne, har dannet sig sit Skøn efter saa grundige og samvittighedsfulde Overvejelser som muligt, og naar han mener, at vi skulde have ca. 11 Mill. Kr.s forøget Indtægt for at være paa den sikre Side, tør jeg ikke sige, at det er for meget. Jeg giver ogsaa Finansministeren Ret i, at der vilde ingen Ulykke være i, om vi, hvis de gode Tider holde sig nogle Aar endnu, kunne faa en Smule Overskud paa Budgettet, saa at vi maaske ekstraordinært kunne afdrage lidt paa den meget store Gæld, som Staten har faaet i de senere Aar; det er jo ogsaa det, man lægger an paa i andre Lande.

Den høje Regering har imidlertid foreslaaet, at vi skulde skaffe det nødvendige Beløb dels gennem en Forhøjelse af den indirekte Beskatning og dels gennem en Forhøjelse af den direkte Beskatning, en ret væsentlig Forhøjelse paa begge Omraader. Jeg tror ubetinget, at det er den rette Vej at gaa. Jeg tror, som sagt, at

hvis man vilde tænke paa blot at komme frem ad en af disse Veje, saa kom man ikke ud af Stedet. Jeg skal ikke nærmere paavise, hvor store de Beløb ere, som ventes tilvejebragte gennem de forskellige indirekte Skatteforhøjelser. Den højtærede Finansminister specificerede i sit Indledningsforedrag dette, og den sidste ærede Taler var ogsaa inde paa det samme. Beløbet tilsammen er afrundet ca. 6 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det Beløb, der foreslaas tilvejebragt ved Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten, er ca. 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det vil altsaa afrundet sige, at af hele den Sum, der skal skaffes til Veje, foreslaar Regeringen ca. $\frac{3}{5}$ tilvejebragte ved Forhøjelse af den indirekte Beskatning og ca. $\frac{2}{5}$ ved Forhøjelsen af den direkte. Absolut set er det jo det største Beløb, der søges indvundet gennem Forhøjelse af den indirekte Beskatning, men i Virkeligheden er det andet Beløb paa en Maade det største, idet det procentvis giver den største Forhøjelse af den hidtidige Beskatning. Hvis disse Lovforslag vedtages, bliver den direkte Beskatning procentvis forhøjet betydeligt mere end den indirekte Beskatning.

For mit Vedkommende, og jeg kan sige det samme for mit Partis Vedkommende, er det foreliggende Kompleks af Lovforslag i sin Helhed særdeles tilfredsstillende. Jeg synes endogsaa, at det kan siges, at den højtærede Finansminister, der jo først og fremmest har Æren og Ansvar for disse Forslag, har haft en ganske overordentlig heldig Haand, da han valgte de Skatteskruer, der nu skulde drejes paa, og at han har haft det helt igennem, ikke mindst da han valgte, hvilke Skatteskruer der skulde drejes paa for at frembringe det forøgede Beløb for den indirekte Beskatnings Vedkommende. Men at der under de foreliggende Forhold ogsaa nødvendigvis maa drejes paa den direkte Skatteskrue, synes mig at være absolut indlysende, da vi ere komne ind paa denne Beskatning, og jeg kan fuldt ud være med til at give den højtærede Finansminister min Tilslutning til den Bemærkning, han kom med, da han indledede Mødet, om, at han ikke mente, at der kunde eller burde ændres ved det foreslaaede Forhold mellem det Beløb, der skulde tages ved en Forhøjelse af den direkte Beskatning, og det Beløb, der skulde tages ved en Forhøjelse af den indirekte Beskatning. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, kunde han bedre tænke sig, at man kunde forandre ved de forskellige Forslag, der